

ACTIVITATS JUNY 2011

ACTIVITATS SETMANALS

- Els dilluns a les 18H GRUP D'EDUCACIÓ LLIURE (Ateneu Llibertari Paquita)
- Els dimarts a les 19H taller de SOLDADURA (Ateneu Llibertari Paquita) - Els dimecres de 16H a 20H TALLER de bicis "Trinxacadenes" (Kan Kolmo) - Tots els dijous i divendres a partir de les 18H CAFETA oberta + DISTRI anticomercial Logofobia (Kan Kolmo)
- Els matins de divendres taller d'ELABORACIÓ de PA. Portes obertes de 9H a les 9H30. A la tarda, a partir de les 18H VENDA de PA ecològic artesà. També es pot demanar per encàrrec. (Kan Kolmo)
- Els divendres de 21H a 00H CAFETA MUSICAL amb cervesa artesana d'elaboració pròpia (Ateneu Llibertari Paquita)
- Els dissabtes a partir de les 11H del matí: "Sabados Hortera" obre les portes del local. Degustació de productes artesans, lloc de trobada, espai infantil... (Hortera de Salt)
- Els dissabtes a les 17H TROBADA de DONES + PARADA de llibres de la CNT i biblioteca al 3er pis (Ateneu Llibertari Paquita)
- Els diumenges a les 21H PIZZERIA "Asacco Pizzetti", benèfiques per causes que es creguin convenients (Can Rusk)
- Es fan classes de reforç escolar per nenxs i joves, classes de català i castellà i classes per a l'obtenció del títol de ESO per adultxs. (Ateneu Llibertari Mohandas Gandhi) Els horaris estan per concretar.

ACTIVITATS PUNTUALS

- Divendres 10 17 h. Apertura cafeteria i distri Logofobia 18h. Xerrada/debat sobre els moviments anarquistes revolucionaris a Itàlia al anys 70. Organitza Col·lectiu La Flama (l'activitat té lloc a Kan Kolmo)
- XII JORNADES CULTURALS LLIBERTÀRIES DELS PIRINEUS ORIENTALS
- 17, 18 i 19 de juny a l'Ateneu Llibertari Paquita
- Dinamita i CNT de la Bisbal d'Empordà
- 24 i 25 de juny a la CNT d'Olot
- 2 i 3 de juliol a la CNT de Figueres
- 9 de juliol a la CNT de Perpinyà
- 16 i 17 de juliol a l'Ateneu Llibertari Mohandas Gandhi de Salt

més informació: www.jornadesllibertaries.org

- Dijous 30 a les 21H SOPAR POPULAR per l'autogestió; tots els plats i beguda : 3 euros o intercanvi de menjar (Kan Kolmo)

Punts de distribució:

KAN KOLMO
C/Del carme n° 41 (Girona)

CAN RUSK
C/Comerç n° 31 (Girona)

ATENEU LL. MOHANDAS GANDHI
Pl. Antoni Gaudi (Salt)

ATENEU LL. LA PAQUITA
Psg.Marimon Aspreu n° 16 (La Bisbal)

CNT OLOT
Pl. cinema colon n° 4 (Olot)

BAR B-12
C/ La Rulla n° 147-155 (Girona)

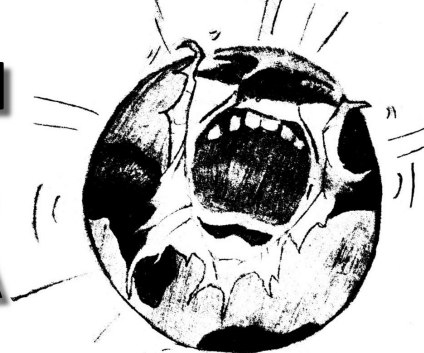
L'HORTERA
Cami del torín (hortes de Salt)

CGT de Girona
Avinguda Sant Narcís n° 28, entresol 2ª

Llibreria "Els Trobadors" (L'Escala)

Si vols rebre el CRIT DE LA TERRA amb versió impresa o versió digital posat en contacte amb: critdelaterra@gmail.com

CRIT DE LA TERRA

JUNY 2011 NÚM .6

PUBLICACIÓ GRATIX

EDITORIAL

Aquest número el dediquem, especialment, a analitzar les diferents mobilitzacions i protestes que s'estan portant a terme arreu del món. Nosaltres en aquesta editorial, ens agradaria comentar alguns punts que ens semblen importants respecte a la mobilització que estem vivint, personalment, a Girona ciutat.

Per començar, dubtem del veritable sentiment "d'indignat", que amb tanta facilitat, un conjunt de persones, s'han autoproclamat. El nostre dubte és causat per l'actitud passiva-pacífica dominant en aquesta acampada. Trobem que si les persones que formem part d'aquest moviment estiguéssim farts de debò, no perdriem el temps fent-nos qüestionaments, al nostre parer, inútils. Per començar ens estranya l'especial interès que es té en tenir tota una sèrie de propostes i reformes. Que en farem d'això? Ho presentarem a la sala de plens de l'Ajuntament? O serà l'inici d'un programa electoral d'un nou partit polític? El nostre parer, és que ens hauríem de centrar en allò que de debò no ens agrada, és a dir al sistema que estem sotmeses, i actuar per realment destruir-lo, no per reformar-lo i fer-lo una mica més ètic. Després, una altre cosa que ens estranya, és que es busqui un discurs ampli per atreure el conjunt de la població. D'aquesta manera només fem que reafirmar-nos en una posició ambigua, amb l'esperança que s'uneixi més gent a la causa. Arribant el punt de no distingir l'enemic. O es que ens va tan el bon rotllo que si es vol unir el president del Banc Santander, li permetrem? El nostre bon rotlisme arriba al punt d'abraçar policies? De considerar-los que formen part del poble? La seva contundència a Barcelona va demostrar a qui obeeixen i de que formen part. Trobem que aquesta innocència, moltes vegades fruit de la poca experiència en altres lluites, ha provocat que molta gent no diferenciï entre repressors i repressaliats. Perquè del que estem segures, és que hi ha dos bàndols: el poble i l'Estat.

Un altre tema que ens preocupa i que abans hem comentat, és el caire pacífic - passiu que té el moviment. Aquesta passivitat imperant que es respira en el aire, apaga i ofega qualsevol iniciativa activa. Reprimint en tot moment les idees i propostes més combatives i a les persones que no es conformen en simples reformes d'aquest sistema. Tot i que creiem i compartim les postures i respostes violentes contra el sistema, també ens sentim identificades en respostes pacífiques, si això permet que totes les que formem part del moviment ens sentim còmodes. Però puntualitzant i diferenciant: accions pacífiques - ACTIVES.

Relacionat amb tot això, també creiem que la postura estatal és deixar desgastar un moviment, que en cap moment, representa una amenaça real als seus interessos. A més l'experiència en aquest tipus de lluita a llarg termini, ens ha portat a la conclusió, que els moviments només creixen a partir de la confrontació. És a dir a partir de moure'ns i provocar accions i respostes, tal com es va evidenciar a la Puerta del Sol o a l'acampada de Barcelona en els intents de desallotjament. A Madrid, el segon dia de mobilitzacions, només hi havien 400 persones, quan les van desallotjar, se'n van unir 30.000 més. Val la pena reflexionar que, si el moviment es transforma en un element estàtic, ell sol, a causa de la rutina i la inèrcia, es desgastarà i morirà.

Si vosaltres esteu indignades, nosaltres estem avorrides. No ens agrada l'Spanish Reformation i tot el que representa, no sabem qui és Democràcia real ya, però no ens agrada un pèl. No ens agrada la seva manera de funcionar, ni els seus intents d'apropiar-se del moviment i totes les acampades. A nosaltres no ens representa. Convertim l'indignació en ràbia organitzada i dirigida contra aquells que precaritzen la nostra vida.

Per una altre banda, ens agradaria compartir que ens ha sorprès molt i veiem molt positiu que tanta gent hagi sortit al carrer i s'estigui plantejant diferents maneres de viure, de lluitar i de relacionar-se. Creiem que aquests llaços són importants per mantenir aquesta lluita i les que puguin venir al futur. Tot lo exposat anteriorment és fruit d'un anàlisi que trobàvem important de compartir amb vosaltres i que pugui esdevenir una eina per obrir debats i punts de vista diferents als que s'estan portant a terme. Vinga valentes, és la hora!

Amb ràbia, odi, amor i passió!
L'equip de redacció
del Crit de la Terra.

Crit de la Terra és un projecte de contrainformació autogestionat de la província de Girona. Té la intenció de servir com a mitjà per informar de totes aquelles notícies i opinions que no acostumen a sortir en els mitjans convencionals. Pretenem que sigui un canal de comunicació directe, que pugui facilitar un tracte més proper entre diferents col·lectius alternatius i antiautoritaris de les comarques de Girona.

La nostra manera de funcionar és senzilla: som un grup de persones que ens encarreguem de rebre notícies, articles d'opinió i altres, que posteriorment editem, imprimim i distribuïm. Us demanem i anímem per tant, a que ens envieu vosaltres mateixes la informació que tingueu i que us agradaria que es publicués. Volem agrair a totes aquelles que han contribuït a que el projecte sigui possible envia-nos escrits. No ens fem càrrec dels continguts de la publicació ja que considerem que és el lliure exercici d'una necessitat vital: la comunicació.

TOT EL PODER A LES ASSEMBLEES PERMANENTS DE LES ÀGORES LLIURES LOCALS

Juventut estudiantil rebel i joventut proletària uniu-vos contra la dictadura democràtica burgesa parlamentària per així proclamar el poder de les assemblees permanents de la revolta social a la Mediterrània per mitjà de la democràcia directa col·lectiva i col·lectivista autogestionària. En aquest esglaió feble de domini capitalista que és la península Ibèrica diumenge, 15 de maig, a la porta del Sol, a Madrid, neix un embrió del sistema democràtic directe col·lectiu vers el socialisme autogestionari. De la plantada de Madrid han sortit unes quaranta àgores lliures més, com ara a la plaça de Catalunya de Barcelona, a València, a Saragossa, a Bilbao, a Sevilla, a Granada, a Màlaga, a Bilbao ... És hora de plantar-nos arreu, a totes les ciutats i pobles. Enfront les eleccions burgeses, la dictadura democràtica burgesa parlamentària de votar una vegada cada quatre anys, el directori de Brussel·les, l'FMI i el Banc Central Europeu, les retallades dels nostres drets socials i laborals i les contrareformes, com ara en matèria de pensions, tot el poder a les assemblees permanents de la democràcia directa col·lectiva i col·lectivista autogestionària reunides en àgores lliures locals !!!

ANÀLISI DE LES JORNADES DE MAIG

El divendres 20 de maig, a instàncies de la Junta Electoral Central, durant el migdia el Departament d'Interior de la Generalitat volia obligar, sota coacció d'una intervenció del cos antiavalots dels Mossos d'Esquadra, a desallotjar tots els espais temporalment alliberats de Catalunya. La prohibició de la Junta Electoral Central era a partir de mitja nit però a causa de la manca de prous efectius policials el conseller Felip Puig d'Interior de la Generalitat volia començar abans d'hora, especialment en les concentracions de comarques. Aquesta actitud de coacció del Departament d'Interior va servir per denunciar davant la gent que venia a parlar amb acampats o plantats la dictadura democràtica burgesa que patim i l'estat d'excepció de 17 dies que significa el poder absolut de la Juntes Electorals, cosa que va generar una resposta solidària molt digna. I el fet dels recursos que hi havia en el tribunals superiors de l'Estat va aturar les maquinacions totalitàries del conseller Felip Puig, mentre augmentaven les convocatòries nombroses poblacions dels Països Catalans i del conjunt del Regne d'Espanya. Tot plegat feia pujar la moral entre la gent indignada i mobilitzada. La proliferació de convocatòries i mobilitzacions en la geografia de l'Estat espanyol al mateix temps que l'atenció mediàtica mundial sobre el començament d'una nova "revolució espanyola" va descol·locar els governs de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya, al mateix temps que el Departament d'Interior de la Generalitat es va col·lapsar del tot a causa del caire de mobilització social contestatària generalitzada a nivell geogràfic de la jornada del divendres 20 de maig. A més, hi ha un pànic generalitzat governamental de que el Regne d'Espanya no perdi el turisme de sol i platja a causa d'una contaminació domèstica de les revoltes del Magrib i del Mashreg. Al mateix temps, a Atenes es debat entre la vida i la mort a causa d'una hemorràgia cerebral el manifestant Yannis Kafkas, de 21 anys, agredit pels antiavalots grecs (MAT). El company Kafkas forma part de l'assemblea de resistència i solidaritat de Kypseli i Patissia. En aquest context grec el govern Zapatero va frenar l'agressivitat policial al Regne d'Espanya i a on hi ha competències policials autonòmiques (el Principat de Catalunya i el País Basc).

Lliçió principal: davant una mobilització autònoma, generalitzada i geogràficament extensa, l'aparell repressiu de la burgesia catalana queda completament col·lapsat. Al mateix temps es va escenificar que el grup de 'Moradelos' (brigada política i social del Mossos) igualment que el servei d'informació de la Guàrdia Civil són seccions repressives molt minoritàries i no poden controlar tota la informació que es genera en temps de revolta.

Cal analitzar en profunditat la possibilitat que en cas d'una revolta social generalitzada al Regne d'Espanya, la monarquia es veurà obligada a treure l'exèrcit al carrer (com els tancs de De Gaulle a les portes de París el juny de 1968) i potser també una intervenció directa de la NATO. Cosa que obliga a tothom que sigui responsable a tenir en compte que la revolta no és una festa. Finalment, hauriem de tenir molt en compte que patim una DICTADURA DE CLASSE, la dictadura econòmica i jurídica de la burgesia aliada a les oligarquies.

SIN AMO NI SOBERANO

Fa pocs dies vaig llegir un article que començava dient "Hubo un momento en el que tuve que elegir: o pagaba la hipoteca o daba de comer a mis hijas".

La persona que ho explicava continuava dient que va comprar el seu pis l'any 2005 i que mai va pensar que es veuria immersa en aquest infern en el que viu. Com no pot pagar les quotes del pis aquest sortirà aviat a subhasta. Si el banc es queda amb ell, ella amb les seves filles es quedaran al carrer però continuaran pagant hipoteca encara que el banc el vengui.

A mesura que llegia m'anava pujant la ràbia pel cos. Ells fan i nosaltres els deixen fer. Els bancs i les multinacionals que exploten els treballadors son rescatats amb diners públics que paguem nosaltres, però con diu la plataforma dels afectats per la hipoteca "nosaltres els rescatem però qui ens rescata a nosaltres?"

Nosaltres que estem adormits davant dels greus abusos que patim dia rere dia. Nosaltres que no hem entès encara que tenim el poder en les nostres mans, que només cal que ens ajuntem i lluitem. Que la força fa el poder. Ho hem de fer per defensar els nostres valors que estan molt lluny dels seus, per tots el treballadors oprimits i pels que han ofert la seva vida a la lluita, pels torturats, per la gent que esta al carrer víctima d'un sistema capitalista abusiu, per la llibertat...

Amb aquest escrit pretén obrir les ments de tots @quells que encara no s'ha adonat que el sistema i la societat capitalista no farà res per ells. Abans donàvem la vida per una idea i ara em podeu dir quin preu tenen les nostres idees?

Trèieu de les gàbies les vostres idees i lluitem totxs junts. Llibertat presxs!!!!

Andreu ancamaso@gmail.com

Accions en solidaritat amb la Patricia Heras assassinada el 26-4-2011

La noche del 25 de abril en Girona se reventaron 7 cajeros automáticos y se pintó la frase: Patricia no olvidamos. La acción es para atacar al poder, al cual queremos destruir porque nos da asco el modelo de vida actual, donde todo es negocio, porque la justicia es solo para lxs rickxs, porque por encima de todo está la autoridad que es quien manda y quien dicta la verdad como le conviene, y porque es el responsable del asesinato de Patricia. Muerta por "suicidio" por no querer regresar al infierno donde estaba presa por el caso del 4f.

Libertad para todxs lxs presxs

Destrucción de los centros de exterminio

Quitémonos el miedo y pasemos a la acción

Grupos de acción rabia incontrolada

http://barcelona.indymedia.org/newswire/display_any/419025

La nit del 2 de maig s'ha atacat amb pedres l'edifici de l'ajuntament de Girona en resposta al assassinat de Patricia Heras.
s'ha pintat: patri no olvidamos, PSC asesinos.

que corri la sang...
LIBERTAT PRESXS

http://barcelona.indymedia.org/newswire/display_any/419278

Detenció i agressió a La Bisbal per la campanya electoral

Divendres 20 de maig a migdia un company de CNT-AIT va ser detingut per la policia municipal de La Bisbal d'Empordà, després que un veí denunciés que es tocava la propaganda electoral. En demanar-se-li la documentació i aleshores anar-la a buscar, diversos policies van baixar del cotxe patrulla i se li van llançar a sobre violentament, fins que després a comissaria van accedir portar-lo al consultori mèdic per curar-li les ferides a la cara.

En acudir l'advocat del sindicat se li va dir que el custodiaven a la comissaria de Mossos d'Esquadra, lloc on li van denegar la possibilitat de deixar la detenció sense efecte amb la citació judicial per declarar. Segons els policies, mantindrien el sindicalista al calabós fins l'endemà a primera hora del matí, quan li prendrien declaració davant el jutge i/o farien un judici ràpid.

L'endemà dissabte, l'advocat de CNT-AIT va tornar a acudir per assistir el company detingut, i la sorpresa va ser trobar-se que no el van posar a disposició judicial per aclarir els fets i el van deixar anar. Amb aquest d'engany de la policia, la única raó coherent amb fer passar una nit al calabós un militant de CNT-AIT és la de castigar-lo fora de la llei per la seva oposició a la propaganda electoral.

Aprofitem aquest comunicat per denunciar la desvergonya política de les institucions que subvencionen milionàriament els cartells i banderoles pels carrers de pobles i ciutats, que es dediquen a difondre fotogràficament la cara dels poca-vergonyes i els seus absurds lemes que no construeixen res a la nostra societat. Al contrari, intenten exaltar una imatge familiar i festiva d'una democràcia que no existeix.

Comunicat de premsa des de La Bisbal d'Empordà, a 25 de maig del 2011

El Maig europeu de l'any 11

Davant el moviment social que des del passat cap de setmana es transforma en unes jornades de Maig de l'any 2011 a nivell europeu, amb acampades a la República francesa a partir de les ocupacions de les places de la península Ibèrica, noves mobilitzacions social a Itàlia i a Grècia, vull esmentar unes paraules del guillotinat, el 10 de Termidor, Lluís Antoni Lleó Jaint-Just (Decize, Nièvre; 25 d'agost de 1767 - París; 28 de juliol de 1794) que van ser recordades en les jornades de maig de 1937 a Catalunya i novament en el decurs del moviment d'ocupacions de maig i juny de 1968 a l'hexàgon francès: "Aquells que fan les revolucions a mitges caven les seves pròpies tombes", una expressió històrica lapidària que quasi mai s'ha tingut en compte. Després de la pressió policial d'aquests darrers dies a causa de la Junta Electoral Central i dels tribunals Constitucional i Suprem del Regne d'Espanya enfront el creixent moviment de masses del 15-M cal utilitzar novament un llenguatge revolucionari, ja que les revoltes socials no porten enlloc sense un projecte social revolucionari de transformacions profundes de la societat.

Al mateix temps, en el cas de la Comunitat Autònoma de Catalunya, igualment que a les Illes i el País Valencià, elements de les formacions stalinistes tenyides de 'verd caqui', com ara ICV i altres, davant la dificultat per recuperar política i electoralment el moviment social del 15-M ara intenten desprestigiar les acampades i plantades de manera descarada al mateix temps que fan derrotisme davant l'anàlisi de que estem a punt de crear un món nou a partir d'un procés socialista autogestionari de masses amb iniciativa pròpia socialment autodeterminada. Alerta en les acampades i manifestacions amb aquests elements infiltrats que desmoralitzen i desmobilitzen! En primer lloc, igual que en el decurs del moviment d'ocupacions del Maig 68, es dona una situació d'iniciativa pròpia, d'autodeterminació personal. Però això cal que passi per l'autogestió i l'autoorganització de la mobilització social en forma de crear les condicions objectives de doble poder en relació a l'Estat capitalista.

Vull dir que les àgores i acampades haurien de fer un procés d'extensió geogràfic, és a dir, en cada municipi una mobilització permanent indefinida.

Que el M-15 comenci a rebutjar l'Estat i actuï com a poder propi, deixant de banda els ajuntaments, autonomies, aparell repressiu de l'Estat, sindicalisme d'integració i gestió del capital, parlamentarisme i democràcia representativa burgesa, per iniciar un procés constructiu col·lectivista autogestionari de revolució creixent del dia a dia.

En aquest sentit, la mobilització ja traspasa fronteres d'Europa. També haurem d'anar units amb la Mediterrània africana i asiàtica.

A Perpinyà i altres ciutats de l'Estat francès les acampades agafen un sentit propi d'autoorganització.

En síntesi: extensió, generalització, internacionalització i creació d'una situació de doble poder, sense vergonya, activament, explicant a la gent del carrer aviat manaran les pròpies masses enrabades i autogestionades, que és hora de dir prou a Madrid, Brussel·les, París, Berlín, l'FMI, el Banc Central Europeu, Washington i Pequín.

Apa ! A veure si podem unificar la lluita entre la Península (amb Portugal, França, Itàlia i Grècia.) Això en l'atur, els estudiants quan acabin els exàmens, la gent pensionista ... siguin actius, es desplacin poble per poble, barri per barri ...

Les revolucions sempre surten així ... el PSOE està enfonsat ... la meitat de la gent no va anar a votar ... Cal una mobilització permanent.

Midika

Saboteig a 6 bancs a Girona

En marcat amb la setmana internacional d'accions contra els bancs, el dia 6 a Girona es van sabotejar 6 sucursals bancàries per demostrar a aquesta màfia que podem actuar contra ells quan i com vulguem.

Que es multipliquin les accions!

La força està a les places!

Pel fi de la banca!

Pel fi del capitalisme!

Acció real ja!

<http://barcelona.indymedia.org/newswire/index.php>

Jean Marc Rouillan d'Acció Directe, en llibertat condicional després de 24 anys de presó

Després de 24 anys de presó Jean Marc Rouillan, exmembre d'Acció Directe, surt en llibertat condicional el dijous 19. Rouillan està bé de salut, tan físicament com psicològicament, i no ha renunciat mai als seus ideals. L'activista ha sofert més de 10 anys de reclusió en aïllament, 7 anys en un sol període, entre d'altres vexacions que ha estat denunciades al llarg dels anys pels seus familiar, amics i pels grups de suport que ara celebren veure'l en llibertat. La justícia francesa i els mitjans oficials li han demanat durant anys el penediment i la renúncia a parlar del seu passat, però no ho han aconseguit.

Jean Marc Rouillan no haurà de tornar a la presó per dormir, però portarà el braçallet de control i té l'obligació de treballar i d'indemnitzar a les vídues del general René Audran i del president de la Renault, Georges Besse, amb una part del seu salari. Tampoc gaudirà plenament del dret a la llibertat d'expressió, no podrà parlar del que va fer, fa més de dos dècades, ni perquè ho va fer. Amb aquesta ridícula amputació del dret d'expressió, un del més elementals dels humans, el govern francès només mostra que té por, una por atàvica d'una insurrecció armada, o que ressurgeixin grups armats i facin de justiciers contra banquers, empresaris, polítics, generals, i corruptes de tota mena. La justícia francesa li ho impedeix expressament sota l'amenaça de tornar-lo a empresonar, com ja va fer l'any 2007 després que ell contestés a un periodista de L'Express: "No puc parlar sobre el passat, però el sol fet de no poder-ne parlar ja és una resposta. Si m'hagués penedit o hagués escopit sobre el nostre passat, de segur em deixarien parlar". El van condemnar per aquestes paraules a dos anys més de presó. Així les gasten a França!

El que Rouillan no pot expressar:

El que Jean Marc Rouillan no pot explicar és que va promoure, fundar i encoratjar grups armats i múltiples accions violentes contra el capitalisme. No pot dir que creia que el capitalisme no cediria un canvi sense defensar-ho per les armes ni que la lluita armada era la manera de provocar una insurrecció contra la dictadura del capitalisme.

No li deixen parlar de la seva experiència en grups armats contra el sistema capitalisme, que és el causant de cents de milers de morts, de guerres, l'espoli i robatori de riqueses. Son els veritables terroristes. Exposem-ho breument. Popular: Va ser militant i membre del MIL, Movimiento Ibérico de Liberación; del GAC, Grups autònoms de Combat; del GARI, Groupes d'action révolutionnaire internationalistes, i d'Acció Directe. Grups armats que tenien les seves arrels en grups d'afinitat anarquistes, en la FAI, en els maguís, i dels que ell se sent continuador i hereu.

Acció Directe va ser l'únic grup francès que va atacar amb les armes al neoliberalisme incipient dels anys 80 de manera persistent i continuada. No els hi perdonen. Els atacs, atemptats, i sabotatges es dirigien als símbols del poder capitalisme. Per exemple, contra bancs, la borsa, contra entitats i empreses d'Israel, contra multinacionals dels EUA, contra seus del FMI, de l'OTAN, policia de tota mena, jutjats i mitjans de comunicació oficials. Subversió, sabotatge i clandestinitat eren el pa de cada dia dels membres Acció Directe.

La premsa oficialista francesa ja està anunciant que el perillós terrorista Jean Marc Rouillan surt en llibertat i distribueix dosis de por i pànic, quan els veritables terroristes son Sarkozy, Obama, OTAN. Sempre ens informen al revés i ens distreuen!

llibertat de Jean Marc Rouillan

LLIBERTAT PRESES